

ДИРЕКТИВА 2014/54/ЕС НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**от 16 април 2014 година****относно мерки за улесняване на упражняването на правата, предоставени на работниците в контекста на свободното движение на работници****(текст от значение за ЕИП)**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 46 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

след консултация с Комитета на регионите,

в съответствие с обикновената законодателна процедура ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Свободното движение на работници, установено в член 45 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС), е основна свобода на гражданите на Съюза и един от стълбовете на вътрешния пазар на Съюза. Неговото прилагане е доразвито от правото на Съюза, чиято цел е да се гарантира, че правата, предоставени на гражданите на Съюза и на членовете на техните семейства, се упражняват в пълна степен. Понятието „членове на техните семейства“ следва да има същото значение като понятието, определено в член 2, точка 2 от Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽³⁾, и се прилага и за членовете на семействата на погранични работници.
- (2) Свободното движение на работници е и ключов елемент за развитието на истински пазар на труда в Съюза, който позволява на работниците да се местят към райони, в които има недостиг на работна ръка или повече възможности за работа, като по този начин се помага на повече хора да намерят работа, която съответства по-точно на техните умения, и се преодоляват проблемите на пазара на труда.
- (3) Свободното движение на работници дава на всеки гражданин на Съюза, независимо от неговото място на пребиваване, правото да се придвижва свободно в друга държава членка, за да работи и/или да пребивава в нея с цел работа. То ги защитава срещу дискриминация въз основа на гражданство по отношение на достъпа до заетост, условията на заетост и труд, и по-конкретно по отношение на трудовото възнаграждение, прекратяването на трудовите правоотношения, както и социалните придобивки и данъчните облекчения, като им гарантира равно третиране, съгласно националното право, практика и колективни трудови договори, с гражданите на тази държава членка. Тези права следва да се ползват без дискриминация от всички граждани на Съюза, упражняващи правото си на свободно движение, включително постоянните, сезонните и пограничните работници. Необходимо е да се прави разграничение между свободното движение на работници и свободното предоставяне на услуги, което включва правото на предприятията да предоставят услуги в друга държава членка, за което могат да командирова временно свои собствени работници в друга държава членка с цел командированите работници да извършат работата, необходима за предоставянето на услугите в тази държава членка.
- (4) С член 45 от ДФЕС се предоставят значими права по отношение на работниците на Съюза, упражняващи правото си на свободно движение, и членовете на техните семейства, които са по-детайлно определени в Регламент (ЕС) № 492/2011 на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ ОВ С 341, 21.11.2013 г., стр. 54.

⁽²⁾ Позиция на Европейския парламент от 12 март 2014 г. (все още непубликувана в Официален вестник) и решение на Съвета от 14 април 2014 г.

⁽³⁾ Директива 2004/38/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите-членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО (ОВ L 158, 30.4.2004 г., стр. 77).

⁽⁴⁾ Регламент (ЕС) № 492/2011 на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2011 г. относно свободното движение на работници в Съюза (ОВ L 141, 27.5.2011 г., стр. 1).

- (5) Реалното упражняване на свободата на движение на работници обаче продължава да бъде съществено предизвикателство и много работници от Съюза в голяма част от случаите не са запознати със своето право на свободно движение. Поради факта, *inter alia*, че се намират в потенциално по-уязвимо положение, при придвижването си в друга държава членка работниците от Съюза могат да продължат да бъдат обект на необосновани ограничения или пречки пред упражняване на правото им на свободно движение, като непризнаване на квалификациите, дискриминация, основаваща се на гражданство, и експлоатация. Следователно между правото и неговото прилагане на практика съществува разминаване, което трябва да бъде отстранено.
- (6) През юли 2010 г. в съобщението си, озаглавено „За свободното движение на работници: права и основни аспекти на развитието“, Комисията посочи, че ще проучи възможности за намирането на решения предвид новите нужди и предизвикателства, по-специално от гледна точка на новите тенденции в сферата на мобилността, пред които са изправени работниците на Съюза и членовете на техните семейства. Комисията заяви също, че в контекста на новата стратегия за вътрешния пазар ще разгледа възможностите за развитие и усъвършенстване на механизмите за ефективно прилагане на принципа на равно третиране за работниците на Съюза, упражняващи правото си на свободно движение, и членовете на техните семейства. Освен това Комисията обобщи и тенденциите в развитието на законодателството и съдебната практика, по-конкретно по отношение на определянето на лицата, които са в обхвата на правото на Съюза за свободното движение на работници, и същността на правата, от които се ползват работниците на Съюза и членовете на техните семейства.
- (7) В доклада за гражданството на ЕС за 2010 г., озаглавен „Премахване на пречките за упражняване на правата на гражданите на ЕС“, от 27 октомври 2010 г. Комисията установи, че нееднаквото и неправилното прилагане на правото на Съюза по отношение на правото на свободно движение е една от основните пречки, с които гражданите на Съюза се сблъскват при реалното упражняване на правата си съгласно правото на Съюза. Съответно Комисията обяви намерението си да предприеме действия, за да „улесни свободното движение на граждани на ЕС и членовете на техните семейства от трети държави, като следи за стриктното прилагане на правилата на ЕС, включително по отношение на недискриминацията, като насърчава добрите практики и повишаването на осведомеността в държавите членки за правилата на ЕС и като увеличи разпространението на информация сред гражданите на ЕС относно правата им за свободно придвижване“ (действие 15 от Доклада за гражданството на ЕС за 2010 г.). Освен това в доклада за гражданството на ЕС за 2013 г., озаглавен „Граждани на ЕС: вашите права, вашето бъдеще“, Комисията разгледа необходимостта от премахване на административните пречки и опростяване на процедурите за гражданите на Съюза, които живеят, работят или пътуват в други държави членки.
- (8) В съобщение на Комисията, озаглавено „Към възстановяване и създаване на работни места“, от 18 април 2012 г. (Пакет „Заетост“) Комисията обяви намерението си да „представи законодателно предложение, за да окаже подкрепа на мобилните работници (предоставяне на информация и консултации) при упражняването на правата, произтичащи от ДФЕС и от Регламент (ЕС) № 492/2011“, и настоячиво призова държавите членки: „да повишават осведомеността и достъпа до правата, предоставени от правото на Съюза в областта на борбата с дискриминацията, равенството между половете и свободното движение на работниците, както и да предоставят по-лесен достъп на гражданите на Съюза до длъжности в своя публичен сектор в съответствие с правото на Съюза, така както се тълкува от Съда на Европейския съюз“. В този контекст Съдът последователно застъпва позицията, че ограничаването на достъпа до някои длъжности в държавната служба само до собствените граждани на държава членка следва да се тълкува стеснително и че се отнася само до длъжности, които предполагат пряко или непряко участие в упражняването на правомощия, възложени по силата на публичното право, и в изпълнението на задължения, предназначени да опазват общите интереси на държавата или на други публични органи.
- (9) Адекватното и ефективно прилагане на член 45 от ДФЕС и на Регламент (ЕС) № 492/2011, както и осведомеността за правата играят ключова роля за защитата на правата и равното третиране на работниците на Съюза и членовете на техните семейства, докато лошото прилагане подкопава ефективността на правилата на Съюза, приложими в тази област, и застрашава правата и защитата на работниците на Съюза и членовете на техните семейства.
- (10) По-ефективно и единно прилагане на правата, предоставени с правилата на Съюза в областта на свободното движение на работници, е необходимо и за правилното функциониране на вътрешния пазар.
- (11) Прилагането и мониторингът на правилата на Съюза относно свободното движение на работници следва да бъдат подобрени, за да се гарантира, че работниците на Съюза и членовете на техните семейства, както и работодателите, публичните органи и други заинтересовани лица са по-добре осведомени за правата и отговорностите, свързани със свободното движение, за да се предоставя на работниците на Съюза и членовете на техните семейства съдействие и защита при упражняването на тези права и да се противодейства на заобикалянето на тези правила от публичните органи и работодателите в държавния или частния сектор. В този контекст държавите членки могат да вземат под внимание и последиците от повишената мобилност, като например „изтичането на мозъци“ и отлива на млади хора.
- (12) За да се гарантира правилното прилагане и да се следи за спазването на материалноправните норми на Съюза относно свободното движение на работници, държавите членки следва да предприемат необходимите мерки за защита на работниците на Съюза, упражняващи правото си на свободно движение, и членовете на техните семейства както срещу дискриминация, основаваща се на гражданство, така и срещу всяко необосновано ограничение или пречка пред упражняването на това право.

- (13) За тази цел е целесъобразно да се предвидят конкретни правила за ефективно прилагане и да се улесни по-доброто и единно прилагане на материалноправните норми, уреждащи свободното движение на работници, в съответствие с член 45 от ДФЕС и с Регламент (ЕС) № 492/2011. При прилагането на тази основна свобода следва да се взема под внимание принципът за равенство между жените и мъжете и забраната за дискриминация на работниците на Съюза и членовете на техните семейства на което и да е от основанията, посочени в член 21 от Хартата на основните права на Европейския съюз („Хартата“).
- (14) В този контекст на работниците на Съюза и членовете на техните семейства, които са били обект на дискриминация, основаваща се на гражданство, или на необосновани ограничения или пречки при упражняването на правото им на свободно движение, следва да се гарантира реална и ефективна съдебна защита. Когато държавите членки са предвидили административни процедури като средство за правна защита, те следва да гарантират, че всяко административно решение може да бъде обжалвано пред съд по смисъла на член 47 от Хартата. Като се отчита правото на ефективна правна защита, работниците на Съюза следва да бъдат защитени срещу неблагоприятно третиране или последици, възникнали в резултат на жалба или на производство, целящо осигуряване изпълнението на защитените с настоящата директива права.
- (15) За да се осигурят по-ефективни равнища на защита, на сдруженията и правните субекти, включително социалните партньори, следва също да се предостави правото да участват в производства по начин, определен от държавите членки, от името на или в подкрепа на предполагаемите жертви на дискриминация, с тяхно съгласие. Това не следва да засяга националните процесуални правила по отношение на представителството и защитата пред съдилищата, нито други правомощия и колективни права на социалните партньори, представителите на служителите и работодателите, като например свързаните с прилагането на колективните трудови договори, когато това е приложимо, включително искове от името на колективен интерес, съгласно националното право или практика. С цел да се гарантира ефективна правна защита и без да се засягат съществуващите механизми за колективна защита, предоставени на социалните партньори, и националното право или практика, държавите членки се приканват да разгледат въвеждането на общи принципи на механизмите за колективни искове за преустановяване на нарушения и колективни искове за обезщетение.
- (16) В съответствие със съдебната практика на Съда националните правила относно сроковете за осигуряване на изпълнението на правата по настоящата директива следва да бъдат такива, че да не правят практически невъзможно или прекомерно трудно упражняването на тези права.
- (17) На свой ред защитата срещу дискриминация, основаваща се на гражданство, би била подобрена чрез наличието на ефективни органи с подходящ експертен опит във всяка държава членка, в чийто обхват на компетентност се включва насърчаване на равното третиране, анализ на проблемите, пред които са изправени работниците на Съюза и членовете на техните семейства, проучване на възможните решения и предоставянето им на конкретна помощ. В обхвата на компетентност на тези органи *inter alia* следва да се включва и предоставянето на работниците на Съюза и членовете на техните семейства на независима правна и/или друга помощ, като например правен съвет относно прилагането спрямо тях на съответните правила на Съюза и национални правила относно свободното движение на работници, информацията относно процедурите за обжалване и предоставянето на помощ за защита на правата на работниците и членовете на техните семейства. Тя може да включва и помощ в съдебните производства.
- (18) Всяка държава членка следва да преценява дали задачите, които трябва да се изпълняват по настоящата директива от посочените по-горе органи, да бъдат възложени на вече съществуващи органи, които имат сходни цели на национално равнище, като например насърчаване на свободното движение на хора, прилагане на принципа на равно третиране или закрила на личните права. В случай че държава членка реши да разшири мандата на съществуващ орган, тя следва да осигури достатъчно средства на съществуващия орган за ефективното и адекватно изпълнение на съществуващите и допълнителните му задачи. Когато задачите са възложени на повече от един орган, държавите членки следва да вземат мерки за адекватната координация на тези задачи.
- (19) Държавите членки следва да направят необходимото, за да се гарантира, че един или повече от тези органи действат като точка за контакт и че си сътрудничат и споделят информация, като например данните за контакт на всички органи, средствата за защита и данните за контакт на сдруженията, организациите или други правни субекти, които предоставят информация и услуги на работници на Съюза и членове на техните семейства, с равностойни точки за контакт в други държави членки. Списъкът на точките за контакт следва да бъде обществено достъпен.
- (20) Държавите членки следва да насърчават сътрудничеството между органите, определени от тях по настоящата директива, и съществуващите услуги за информация и помощ, предоставяни от социалните партньори, сдружения, организации или други имащи отношение правни субекти, като организации с отговорности по отношение на договореностите за координация съгласно Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾, и където е уместно — инспекциите по труда.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно координацията на системите за социална сигурност (ОВ L 166, 30.4.2004 г., стр. 1).

- (21) Държавите членки следва да направят възможно да насърчат взаимодействието със съществуващите на равнището на Съюза инструменти за информация и подкрепа, като за тази цел следва да гарантират, че съществуващите или новосъздадените органи работят в тясно сътрудничество със съществуващите структури за информация и съдействие, като например Your Europe, SOLVIT, Enterprise Europe Network, единичните звена за контакт и EURES, включително трансграничните партньорства в рамките на EURES, ако е уместно.
- (22) Държавите членки следва да насърчат диалога със социалните партньори и с подходящи неправителствени организации с цел преодоляване и противодействие на необоснованите ограничения и пречки пред правото на свободно движение или различните форми на дискриминация, основаваща се на гражданство.
- (23) Държавите членки следва да установят по какъв начин граждани на Съюза, като например работници, студенти, наскоро дипломирали се, както и работодатели, социални партньори и други заинтересовани страни могат да получават съответната леснодостъпна информация относно разпоредбите на настоящата директива и на Регламент (ЕС) № 492/2011, включително информация за органите, определени съгласно настоящата директива, и наличните средства за защита и обезщетение. Държавите членки следва да вземат мерки за предоставянето на тази информация на повече от един от официалните езици на Съюза, като отчитат търсенето на пазара на труда. Това следва да бъде съобразено със законодателството на държавите членки относно възприетите за използване езици. Тази информация може да се предоставя посредством индивидуални консултации и следва също да бъде леснодостъпна чрез Your Europe и EURES.
- (24) С цел да се улесни упражняването на правата, предоставени от правото на Съюза, следва да се осигури съгласуваното изпълнение и наблюдение на Директива 91/533/ЕИО ⁽¹⁾ на Съвета.
- (25) С настоящата директива се определят минимални изисквания, като по този начин се предоставя възможност на държавите членки да въведат или да запазят по-благоприятни разпоредби. Държавите членки имат възможността да разширят обхвата на компетентност на организацията, на които са възложени задачи, свързани със закрилата на работниците на Съюза срещу дискриминация, основаваща се на гражданство, така че да обхванат и правото на равно третиране без дискриминация, основаваща се на гражданство, на всички граждани на Съюза, упражняващи правото си на свободно движение, и членовете на техните семейства, както е установено в член 21 от ДФЕС и Директива 2004/38/ЕО. Прилагането на настоящата директива не следва да служи като основание за влошаване на условията в сравнение със съществуващата ситуация във всяка държава членка.
- (26) Ефективното прилагане на настоящата директива предполага, че когато държавите членки приемат съответните мерки в изпълнение на задълженията си по настоящата директива, те следва да се позовават на нея или да включват такова позоваване при официалното публикуване на мерките за изпълнение.
- (27) В съответствие със Съвместната политическа декларация на държавите членки и на Комисията от 28 септември 2011 г. относно обяснителните документи държавите членки се задължават в обосновани случаи да прилагат към съобщението за своите мерки за транспониране един или повече документи, обясняващи връзката между компонентите на дадена директива и съответните елементи от националните инструменти за транспониране. Законодателят смята, че предоставянето на тези документи е обосновано по отношение на настоящата директива.
- (28) След изтичане на достатъчно време от въвеждането на настоящата директива Комисията следва да изготви доклад за прилагането ѝ, като по-специално направи оценка на възможността да се внесе евентуално необходимо предложение, чиято цел е да гарантира по-добро прилагане на правото на Съюза в областта на свободното движение. В посочения доклад Комисията следва да разгледа възможните трудности, пред които са изправени дипломираните млади хора, търсещи работа в рамките на Съюза, и съпрузите на работници на Съюза, когато тези съпрузи са граждани на трети държави.
- (29) В настоящата директива се зачитат основните права и се съблюдават принципите, признати в Хартата, и по-конкретно свободата при избор на професия и правото на труд, правото на недискриминация, по-специално основана на гражданството, правото на колективни преговори и действия, правото на справедливи и равни условия на труд, правото на свободно движение и пребиваване и правото на ефективни правни средства за защита и на справедлив съдебен процес. Директивата трябва да се изпълнява в съответствие с тези права и принципи.
- (30) Настоящата директива съблюдава различните модели на трудови пазари на държавите членки, включително моделите на трудови пазари, които се регулират от колективни трудови договори.
- (31) Доколкото целта на настоящата директива, а именно установяването на основна обща рамка от целесъобразни разпоредби, мерки и механизми, необходими за по-добро и единно прилагане и изпълнение на практика на правата за свободно движение на работници, предоставени с ДФЕС и с Регламент (ЕС) № 492/2011, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки и следователно поради обхвата и последиците

⁽¹⁾ Директива 91/533/ЕИО на Съвета от 14 октомври 1991 г. относно задължението на работодателя да информира работниците или служителите за условията на трудовия договор или на трудовото правоотношение (ОВ L 288, 18.10.1991 г., стр. 32).

от действието може да бъде постигната по-добре на равнището на Съюза, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тази цел,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Предмет

В настоящата директива се предвиждат разпоредби, които улесняват единното прилагане и изпълнение на практика на правата, предоставени от член 45 от ДФЕС и членове 1 — 10 от Регламент (ЕС) № 492/2011. Настоящата директива се прилага за гражданите на Съюза, упражняващи тези права, и членовете на техните семейства („работниците на Съюза и членовете на техните семейства“).

Член 2

Обхват

1. Настоящата директива се прилага по отношение на следните въпроси, както са посочени в членове 1 — 10 от Регламент (ЕС) № 492/2011, в областта на свободното движение на работници:

- а) достъп до заетост;
- б) условия на заетост и труд, по-специално по отношение на трудовото възнаграждение, прекратяването на трудовите правоотношения, здравето и безопасността на работното място и в случай на безработица — на възстановяването на работа или новото наемане на работа;
- в) достъп до социални придобивки и данъчни облекчения;
- г) членство в синдикални организации и право на избиране в представителни органи на работниците;
- д) достъп до обучение;
- е) достъп до жилищно настаняване;
- ж) достъп до образование, курсове за производствено и професионално обучение за децата на работниците на Съюза;
- з) съдействие, предоставяно от бюрата по труда.

2. Обхватът на настоящата директива е идентичен с обхвата на Регламент (ЕС) № 492/2011.

Член 3

Защита на правата

1. Държавите членки гарантират, че след евентуално сезиране на други компетентни органи, включително когато те сметнат това за уместно, помирителни производства, съдебни процедури за привеждане в изпълнение на задълженията по член 45 от ДФЕС и членове 1 — 10 от Регламент (ЕС) № 492/2011 са достъпни за всички работници на Съюза и членовете на техните семейства, които смятат, че са били или са ошетени в резултат на необосновани ограничения и пречки пред правото им на свободно движение, или които смятат, че са засегнати от неспазването на принципа на равно третиране спрямо тях, дори след като отношението, при което се твърди, че са възникнали ограничение и пречка или дискриминация, е прекратено.

2. Държавите членки гарантират, че сдруженията, организациите, включително социалните партньори, или други правни субекти, които съгласно критериите, установени в националното им право, практика или колективни договори, имат законен интерес да следят за спазването на настоящата директива, могат да участват, от името или в подкрепа на работници на Съюза и членовете на техните семейства и с тяхно одобрение, във всички съдебни и/или административни процедури, предвидени с оглед осигуряване на изпълнението на правата, посочени в член 1.

3. Параграф 2 се прилага, без да се засягат другите компетенции и колективни права на социалните партньори, представителите на служителите и на работодателите, където е приложимо, включително правото на колективен иск, съгласно националното право или практика.

4. Параграф 2 се прилага, без да се засягат националните процесуални правила за представителство и защита в съдебното производство.

5. Параграфи 1 и 2 от настоящия член се прилагат, без да се засягат националните правила относно сроковете за осигуряване на изпълнението на правата, посочени в член 1. Тези национални срокове обаче са такива, че не правят практически невъзможно или прекомерно трудно упражняването на посочените права.

6. Държавите членки въвеждат в националните си правни системи такива мерки, каквито са необходими за защита на работниците на Съюза от неблагоприятно третиране или неблагоприятни последици в резултат на подадена от тях жалба или на започнато от тях производство, целящи осигуряване на изпълнението на правата, посочени в член 1.

Член 4

Органи за насърчаване на равното третиране и за подкрепа на работниците на Съюза и членовете на техните семейства

1. Всяка държава членка определя една или повече структури или органи („органи“) за насърчаване, анализ, наблюдение и подкрепа на равното третиране на работниците на Съюза и членовете на техните семейства без дискриминация, основаваща се на гражданство, необосновани ограничения или пречки пред правото им на свободно движение, и осигурява необходимите условия за доброто функциониране на тези органи. Тези органи могат да бъдат част от съществуващи органи на национално равнище, които имат сходни цели.

2. Държавите членки гарантират, че тези органи имат компетентност:

- а) да предоставят или осигуряват предоставянето на независима правна и/или друга помощ на работниците на Съюза и членовете на техните семейства, без да се засягат техните права и правата на сдруженията, организациите и другите правни субекти, посочени в член 3.
- б) да действат като точка за контакт по отношение на равностойни точки за контакт в други държави членки с цел сътрудничество и споделяне на съответната информация;
- в) да извършват или възлагат извършването на независими проучвания и анализи, свързани с необосновани ограничения и пречки пред правото на свободно движение или с дискриминация, основаваща се на гражданство, по отношение на работници на Съюза и членовете на техните семейства;
- г) да правят необходимото за публикуването на независими доклади и отправянето на препоръки по въпроси, свързани с такива ограничения и пречки или дискриминация;
- д) да публикуват съответната информация относно прилагането на национално равнище на правилата на Съюза в областта на свободното движение на работници.

Във връзка с първа алинея, буква а), когато органите предоставят помощ в рамките на съдебно производство, тази помощ е безплатна за лицата, които не разполагат с достатъчно средства, в съответствие с националното право или практика.

3. Държавите членки съобщават на Комисията имената и данните за връзка на точките за контакт, както и всякаква актуализирана информация или промени в нея. Комисията поддържа списък на точките за контакт и го предоставя на държавите членки.

4. Държавите членки гарантират, че съществуващите или новосъздадените органи са запознати и са в състояние да използват и да си сътрудничат със съществуващите структури на равнището на Съюза за информация и съдействие, като например Your Europe, SOLVIT, EURES, Enterprise Europe Network и единичните звена за контакт.

5. Когато задачите, посочени в параграф 2, са възложени на повече от един орган, държавите членки вземат мерки за адекватната координация на тези задачи.

Член 5

Диалог

Държавите членки утвърждават диалога със социалните партньори и със съответните неправителствени организации, които в съответствие с тяхното национално право или практика имат законен интерес да допринасят за борбата срещу необоснованите ограничения и пречки пред правото на свободно движение и дискриминацията, основаваща се на гражданство, по отношение на работници на Съюза и членовете на техните семейства, с цел насърчаване на принципа за равно третиране.

Член 6

Достъп до и разпространяване на информация

1. Държавите членки гарантират, че разпоредбите, приети съгласно настоящата директива и съгласно членове 1 — 10 от Регламент (ЕС) № 492/2011, се свеждат до знанието на заинтересованите лица на цялата им територия, и по-конкретно работниците и работодателите на Съюза, чрез всички подходящи средства.

2. Държавите членки предоставят на повече от един от официалните езици на институциите на Съюза ясна, безплатна, леснодостъпна, подробна и актуална информация относно правата, предоставени от правото на Съюза във връзка със свободното движение на работници. Тази информация следва също да бъде леснодостъпна чрез структурите Your Europe и EURES.

Член 7

Минимални изисквания

1. Държавите членки могат да въведат или да запазят разпоредби, които по отношение на защитата на принципа на равното третиране са по-благоприятни от предвидените в настоящата директива.
2. Държавите членки могат да предвидят, че компетенциите на органите, посочени в член 4 от настоящата директива, за насърчаване, анализ, наблюдение и подкрепа на равното третиране на работниците на Съюза и членовете на техните семейства без дискриминация, основаваща се на гражданство, обхващат и правото на равно третиране без дискриминация, основаваща се на гражданство, за всички граждани на Съюза, упражняващи правото си на свободно движение, и членовете на техните семейства в съответствие с член 21 от ДФЕС и с Директива 2004/38/ЕО.
3. Прилагането на настоящата директива при никакви обстоятелства не представлява достатъчно основание за намаляване равнището на защита на работниците на Съюза и членовете на техните семейства в областите, попадащи в нейния обхват, без да се засяга правото на държавите членки да реагират на изменения в положението, като въведат закони, подзаконови и административни разпоредби, които се различават от тези, които са в действие към 20 май 2014 г., при условие че настоящата директива е спазена.

Член 8

Транспониране

1. Държавите членки въвеждат в сила законите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за спазването на настоящата директива до 21 май 2016 г. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези мерки.
Когато държавите членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите членки.
2. Държавите членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното право, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 9

Докладване

До 21 ноември 2018 г. Комисията представя доклад на Европейския парламент, Съвета и Европейския икономически и социален комитет за прилагането на настоящата директива с оглед на предлагането, когато е уместно, на необходими изменения.

Член 10

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 11

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите членки.

Съставено в Страсбург на 16 април 2014 година.

За Европейския парламент
Председател
M. SCHULZ

За Съвета
Председател
D. KOURKOULAS